

Yes!!!

We gaan eindelijk beginnen!!! Ik sta te trappelen van ongeduld en heb enorm veel zin om de deuren te openen, maar ik ben al super blij dat ik de sleutel heb van een schitterend pand aan de rand van het centrum in Leusden om daar aan de slag te gaan met Hart for Her Leusden.

Maar laat ik me eerst eens voorstellen:

Ik ben Margriet Diepeveen- van Tuil, 42 jaar, getrouwd met de liefste man op aarde en heb 3 geweldige kinderen. Een zoon van 23, een zoon van 11 en een dochter van 10.

Te rooskleurig? Nee hoor, ik heb ervoor gekozen om gewoon te genieten van alle mooie dingen in het leven. Ik heb absoluut ook minder leuke ervaringen in het leven mee gemaakt, om te beseffen dat genieten vaak een keuze is. Een paar voorbeelden van de minder leuke dingen uit mijn leven zijn, het verliezen van mijn beide ouders, 2 scheidingen, een paar jaar geen contact met mijn oudste zoon en nog een aantal persoonlijke dingen.

Juist door deze ervaringen heb ik geleerd dat je keuzes mag maken in je leven en sprongen in het diepe mag nemen om te leren dat je kan zwemmen en om te leren dat het heerlijk is om te drijven en te genieten van alle mooie dingen om je heen als je doet wat je wilt doen en als je niet doet wat je niet wilt doen.

Ik heb na mijn school een aantal jaren gewerkt in winkels en horeca. Altijd heb ik in deze periode geroepen: mijn werk is mijn hobby. Ik genoot namelijk van de dagelijkse contacten met de klanten en vond het geweldig om mensen te helpen en hen een leuke dag te geven door het aanbieden van een goede service. Als mensen niet tevreden waren vond ik het een sport om ze toch te laten vertrekken met het juiste gevoel, door aandacht te geven aan hun ontevredenheid en om de juiste oplossing hiervoor te zoeken.

Op mijn 34ste besloot ik dat ik iets anders wilde en ben gaan zoeken naar een nieuwe uitdaging. Zo kwam het dat ik ging werken op een debiteurenafdeling van een creditcard service. Dit leek me leuk, maar al tijdens de training besloot ik te gaan voor Teammanager. Waarom? Geen idee..... Just a feeling...

Binnen 3 maanden groeide ik van debiteurenmedewerkster naar SME (Subject Matter Expert), om vervolgens na een jaar mijn begeerde plaats in te nemen als Teammanager. Ondertussen was ik voorzien van de diploma's van Basis- en Middle Management om ook wat theoretische achtergrond te hebben. Binnen dit bedrijf heb ik de mogelijkheden gekregen om verschillende teams op te mogen zetten en verder te ontwikkelen. Een mooie ervaring waar ik ontzettend veel geleerd heb over hoe ik dingen zie, waar ik voor sta en natuurlijk ook genoeg dingen geleerd, waardoor ik weet dat ik ze anders aan zou pakken.

Na 6 jaar heb ik opnieuw een overstap gemaakt. Ik ben gaan werken als Teamleider van een servicedesk bij een groot ICT bedrijf. Dit heb ik anderhalf jaar met heel veel plezier gedaan en ook hier heb ik weer ontzettend veel geleerd. Helaas kreeg ik na anderhalf jaar te horen dat door verschillende omstandigheden (laten we het netjes houden...) mijn contract zou worden ontbonden. Daar sta je dan.... 41 jaar en binnenkort zonder werk.... En nu?

Allereerst heb ik besloten om na al die jaren werken eerst te genieten van mijn periode thuis met de kinderen. Ook de kinderen genoten zichtbaar dat mama thuis was en dat ze vriendjes en vriendinnetjes mee konden nemen, zonder dat het eerst met de opvang besproken hoefde te worden. Dat ze het met minder luxe lekkernijen, kleren, dagjes uit en speelgoed moesten doen namen ze gelukkig goed op. Een middagje bos (bij ons om de hoek), een potje voetballen met z'n allen en spelletjes zoals kaarten, pokeren en dobbelen kwamen er voor terug, dus voor de kinderen geen probleem.

Toen ik wist dat mijn baan zou stoppen, kwam er een mail voorbij van Curves. Hierin stond dat er een vestiging van Curves ter overname beschikbaar was. Deze mail heeft mij aan het denken gezet en liet mij niet meer los. Zelf was ik natuurlijk al bezig om te bedenken wat ik nu echt wilde en waar ik echt voldoening uit zou halen. Op dat moment wist ik al dat ik het belangrijk vond om mijn management ervaring te kunnen gebruiken, maar dat ik het persoonlijke contact met klanten vanuit de horeca en winkels mistte. In gesprek met Curves dus... Het concept sprak mij erg aan, maar het bleek hier om een franchise keten te gaan, waarbij je weinig tot geen eigen inspraak had. In mijn beleving ben je dan een bedrijfsleider, met het risico van een eigen onderneming. Voor mij geen goede keuze.

Omdat het concept mij erg aansprak ben ik via internet gaan zoeken naar andere soortgelijke mogelijkheden en kwam ik al snel in contact met hart for her. Een afspraak was snel gemaakt. Sceptisch door mijn eerdere ervaring ging ik op pad naar mijn afspraak met Wendy Hagemans en Eduard Swagemakers met een aantal vragen onder mijn arm. Maar, wat een verademing was dat. Elke vraag die ik stelde in verband met de mogelijkheden binnen het concept werden hier beantwoord met ja natuurlijk... of ja, dat is mogelijk... of goh, dat is een goed idee...of, ja dat doen we al op die manier... Daardoor wist ik al tijdens het gesprek in april 2013, dat ik hiervoor wilde gaan, maar ik had een concurrentiebeding getekend, waardoor de vraag was of ik dit wel kon en mocht doen. Gelukkig bleek het concurrentiebeding geen obstakel en werd het probleem door een advocaat al snel opgelost.

Dat het nog zolang zou gaan duren voordat het eindelijk zover zou zijn, had ik op dat moment niet kunnen bedenken. Toch is de tussenliggende periode ook ontzettend goed en leuk geweest. Keer op keer werd voor mij bevestigd dat ik de juiste keuze had gemaakt door de openheid van zowel Wendy als Eduard en alle collega's van Hart for Her. Overall mocht ik binnen lopen, vragen stellen en meelopen om ervaring op te doen en om te zien of het de juiste keuze was voor mij.

Het is natuurlijk een hele grote stap en voor mij in een compleet andere richting dan ik eerder had gedaan. Zelf leidde ik al een sportief leven, waardoor ik er al van overtuigd was dat een sportief leven heel belangrijk is voor je gezondheid, je kracht en je energie. Ik dans samen met mijn man Ballroom wedstrijden, waar we 3x per week voor trainen en ook daarnaast sport ik nog meerdere keren per week om mijn energie te behouden. Maar zelf sportief zijn of mensen begeleiden in hun sportiviteit is natuurlijk niet hetzelfde. Door regelmatig mee te lopen in Culemborg wist ik al snel dat het voor mij echt de juiste keuze was. Elke keer keek ik er naar uit om er heen te gaan en ik stond elke keer met een big smile mensen te begeleiden. Fantastisch gevoel dus. Sinds 23 januari 2014 heb ik de sleutel gekregen van het eerder genoemde pand en ben ik hard bezig om op 03-03-2014 de deuren te kunnen openen van hart for her Leusden. En dan:

Yes!!! We mogen eindelijk beginnen!!!